

همسفر ناشناس

کاروان برای زیارت خانه‌ی خدا به راه افتاد.
بین راه چند روزی در مدینه استراحت کردند.
هنگام حرکت به سوی مکه، مرد ناشناسی به آن‌ها پیوست.

با اینکه کسی او را نمی‌شناخت، ولی او
به آن‌ها محبت می‌کرد. همیشه به یاد
خدا بود و با چهره‌ای خندان و با نشاط
به همه‌ی افراد کاروان کمک می‌کرد.
با کودکان بازی می‌کرد، به تشنگان کاروان
آب می‌رساند، به پیرمردان کمک می‌کرد
تا بر اسب‌ها و شترها سوار شوند و...

مسافری در میانه‌ی راه به کاروان پیوست. او در نگاه اوّل، مرد ناشناس را شناخت. با کمال تعجّب پرسید: «این مرد را که کارهای شما را انجام می‌دهد، می‌شناسید؟»

- «نه! او را نمی‌شناسیم. مردی مؤمن و نیکوکار است. ما از او تقاضا نکرده‌ایم تا کاری انجام دهد، ولی خودش دوست دارد در کارها به دیگران کمک کند.»

مرد مسافر ادامه داد: «اگر او را می‌شناختید، حاضر نمی‌شدید او برای شما این کارها را انجام دهد.»

- «مگر او کیست؟»

مسافر گفت: «او علی بن الحسین، امام سجّاد است.»

اهل کاروان تا این جمله را شنیدند، با ناراحتی به سوی امام دویدند و گفتند:

«ببخشید شما را نشناختیم. چرا خود را معرفی نکردید؟! ممکن بود به شما بی‌احترامی کنیم! اشتباه ما را ببخشید.»

امام با مهربانی به جمعیت نگاه کرد و گفت: «من خودم تصمیم گرفتم با شما که مرا نمی‌شناسید، همسفر شوم؛ چون کسانی که مرا می‌شناسند، اجازه نمی‌دهند برایشان خدمتی انجام دهم، برای همین خود را معرّفی نکردم تا بتوانم به همه کمک کنم». اهل کاروان با چهره‌ای شرمگین به امام نگاه می‌کردند. آن‌ها بیشتر از گذشته امام سجّاد علیه‌السلام را دوست داشتند.

بدانیم

امام سجّاد علیه‌السلام، فرزند امام حسین علیه‌السلام و چهارمین امام و پیشوای ما مسلمانان است. او با یتیمان مهربان بود و در تاریکی شب برای فقیران غذا می‌برد. بسیار سجده و عبادت می‌کرد و به همین دلیل به «سجّاد^۱» و «زین‌العابدین^۲» معروف شده است. قرآن را با صدای دلنشینی می‌خواند. ایشان دعاهای زیادی نیز به یاران خود آموخت. مجموعه‌ای از این دعاهای زیبا در کتابی به نام «صحیفه‌ی سجّادیه» جمع‌آوری شده است. امام سجّاد علیه‌السلام به همراه پدر در کربلا حضور داشت. او در آن زمان به دلیل بیماری نتوانست در جنگ شرکت کند؛ اما تا آخر عمر با ظالمان مبارزه کرد و سرانجام به دست ستمگران به شهادت رسید. آرامگاه ایشان در شهر مدینه و در قبرستان بقیع قرار دارد.

۱- «سجّاد» یعنی بسیار سجده‌کننده.

۲- «زین‌العابدین» یعنی زینت عبادت‌کنندگان.

فکر می‌کنم

ما به داشتن چنین پیشوایانی افتخار می‌کنیم؛ زیرا آنها در حالی که امام و پیشوای ما هستند، ما را خیلی دوست دارند و با تواضع و فروتنی رفتار می‌کنند و به مردم کمک می‌کنند.

پیندیشیم

امام سجّاد علیه السّلام می‌فرماید:

«خدایا، کمکم کن تا به مردم خدمت کنم.»

صحیفه‌ی سجّادیه، دعای مکارم‌الاخلاق

من هم دوست دارم مانند امام سجّاد علیه السّلام به دیگران خدمت کنم. مثلاً می‌توانم در مسافرت‌ها و اردوها ...

- ۱- به دوستانم در انجام کارهایشان کمک کنم.
- ۲- به مربیان و معلمان خود کمک کنم.
- ۳- اگر نیاز به نظافت اتاق و یا هر مکانی بود به کمک بچه‌ها این کار را انجام دهم.

گفت‌وگو کنیم

بہتر است کمک کردن به دیگران چگونه باشد؟
بہتر است بدون منت باشد و آن را برای رضا خداوند انجام دهیم.

ببین و بگو

هر تصویر به کدام یک از ویژگی‌های
امام سجّاد علیه السّلام اشاره می‌کند؟

امام سجّاد علیه السّلام، بسیار سجده و عبادت می
کردند و به همین خاطر به سجّاد معروف بودند.

امام سجّاد علیه السّلام، با کودکان بازی
می‌کردند و به پیران کمک می‌کردند.

بگرد و پیدا کن

چهارمین امام مسلمانان

معروف به سجّاد یعنی بسیار
سجده کننده

فرزند امام حسین (ع)

امام سجّاد
علیه السّلام

معروف به زین العابدین
یعنی زینت عبادت‌کنندگان

آرامگاه او در قبرستان بقیع

کامل کنید

پاسخ سؤالات را در جدول پیدا کنید و خانه‌های آن را رنگ بزنید.
چه می‌بینید؟

۱- نام امام سجّاد علیه‌السلام ... **علی** بن الحسین است.

۲- نام پدر امام سجّاد علیه‌السلام: امام **حسین**.

۳- نام کتابی که دعاهای امام سجّاد علیه‌السلام در آن جمع‌آوری

شده است: صحیفه **سجّادیه**

۴- حرم حضرت عبدالعظیم حسنی در این شهر قرار دارد: شهر **قبرستان**
بقیع

قبرستان

با خانواده

با کمک اعضای خانواده، حدیثی کوتاه از امام سجّاد علیه‌السلام پیدا کنید و در کلاس برای دوستانتان بخوانید.

مثال: نگاه کردن مومن به چهره برادر مومنش همراه با مهربانی و محبت، عبادت است.